

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj: Öt-hatásos petitorért 5 kr. Nagybő terjedelmű, mint szintén több ízbeni hirdetések, akur szerint a legolcsóbb árért.

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve. Egy évre 10 frt - kr. 1/2 évre 2 frt 50 kr. Fél évre 1 frt - kr. 1/2 évre 1 frt 50 kr.

NAVIRATAL.

8. Ma strikelő szabóakartak petitiót nyújtani. Visszatartottak a sztráknak, nagy neptémre elosz...

7. A Commune utóbbi napok óta a városi tanács...

7. Ma strikelő szabóakartak petitiót nyújtani. Visszatartottak a sztráknak...

7. Rousben titkos akció, mely mögött Gamm...

7. Ma strikelő szabóakartak petitiót nyújtani. Visszatartottak a sztráknak...

7. Ma strikelő szabóakartak petitiót nyújtani. Visszatartottak a sztráknak...

7. Ma strikelő szabóakartak petitiót nyújtani. Visszatartottak a sztráknak...

7. Ma strikelő szabóakartak petitiót nyújtani. Visszatartottak a sztráknak...

7. Ma strikelő szabóakartak petitiót nyújtani. Visszatartottak a sztráknak...

7. Ma strikelő szabóakartak petitiót nyújtani. Visszatartottak a sztráknak...

7. Ma strikelő szabóakartak petitiót nyújtani. Visszatartottak a sztráknak...

7. Ma strikelő szabóakartak petitiót nyújtani. Visszatartottak a sztráknak...

7. Ma strikelő szabóakartak petitiót nyújtani. Visszatartottak a sztráknak...

7. Ma strikelő szabóakartak petitiót nyújtani. Visszatartottak a sztráknak...

7. Ma strikelő szabóakartak petitiót nyújtani. Visszatartottak a sztráknak...

7. Ma strikelő szabóakartak petitiót nyújtani. Visszatartottak a sztráknak...

7. Ma strikelő szabóakartak petitiót nyújtani. Visszatartottak a sztráknak...

7. Ma strikelő szabóakartak petitiót nyújtani. Visszatartottak a sztráknak...

7. Ma strikelő szabóakartak petitiót nyújtani. Visszatartottak a sztráknak...

7. Ma strikelő szabóakartak petitiót nyújtani. Visszatartottak a sztráknak...

7. Ma strikelő szabóakartak petitiót nyújtani. Visszatartottak a sztráknak...

7. Ma strikelő szabóakartak petitiót nyújtani. Visszatartottak a sztráknak...

7. Ma strikelő szabóakartak petitiót nyújtani. Visszatartottak a sztráknak...

7. Ma strikelő szabóakartak petitiót nyújtani. Visszatartottak a sztráknak...

A bekecsferentia Frankfurtban.

2.) A polgárháború kitérőse Franciaországban előre láthatólag akadályult...

A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban...

A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban...

A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban...

A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban...

A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban...

A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban...

A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban...

A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban...

A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban...

A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban...

A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban...

A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban. A bekecsferentia Frankfurtban...

szállott francia területek adminisztrációját, hajtsák be a vámokat, adókat, s ily módon erőszakolják ki a hadi kárpótolás fizetését...

Még csak ez kellett volna a szegény, előbb a német hadak által elpusztított, s most onfiai által lángba borított Franciaországnak, hogy a végromlás örvényébe jusson.

Táviratunk szerint a vészedelem Franciaországot a frankfurti békeconferentián elhárított, s a béke végleges megkötése pár nap alatt, kilátásba van helyezve.

Bismarck Vilmos által felhatalmaztatott, hogy a békeelőzmények teljes fentartása mellett a béke feltételei teljesítéséig a lehető legnagyobb könnyedséggel adja Franciaországnak.

Hogy mik ezen megadott könnyedségek, azt még eddig nem tudjuk, azonban tudjuk azt, hogy azokra Franciaországban igen nagy szükség van, s hogy Vilmosnak a Bismarcknak ez talán első tette a háború kezdete óta, mi méltánylanságunkat kiérdemli.

Ha a béke véglegesen megkötöttet, azt hisszük a versaillesi kormány is több elhatározottságot fog kiejteni a felkelés ellen. mely átkos csapásként sújtja az annyit szenvedett országot, s a mely ha még sokáig engedi a nemzetet, előbb utóbb egy oly államcsinyre nyújt alkalmát, mely Franciaország atkát, Napoleont találja felszínre juttatni.

Ettől pedig isten óvja Franciaországot. (Füladalom az eseményekről mai táviratunk megadásával.) Szerk.

A baloldali kör vasárnapi értekezletén szövegére kerülvén a bírósági szervezet illető új formáit, elhatározottak, mint magától is érthető, hogy ellenük nem járulhat azon botrányos intézkedéshez, melyet a kormány javasol a Deakpárt megszavazni magat késznek nyilatkozott. A baloldali kör megmarad a mellett, hogy a 25-ös bizottság munkálata képezze az általános tárgyalás alapját.

A Deak-kör tegnapelőtti konferenciáján az elsőfolyamodású kir. törvények, ügyészségek és járásbíróóságok személyzetének fizetéséről következőleg állapítottak meg. I. Fizesetek Budapestben: Előnk 4000 frt és 600 frt lakbér; a többi 3000 frt és 500 frt, - il. 2000 frt és 400 frt, - járásbíró 2000 frt és 400 frt, - aljárásbíró 1500 frt és 300 frt, - törvényeski jegyző 1200 frt és 200 frt, - II. osztályú 1000 frt és 200 frt, - iradaigazgató 1200 frt és 300 frt, - telekkönyvező 1200 frt és 300 frt, - II. osztályú 1000 frt és 300 frt, segédtelekkönyvező 800 frt és 200 frt, iradatvisz 800 frt, irók 600 frt, és 150 fogház-felügyelő 800 frt, - szolga 250 frt és 60 frt, szolgasegéd 240 frt és 50 frt, - rabfelfüggető 350 frt és 60 frt, - börtönőr 240 frt és 40 frt, - lakbér; kir. ügyész 2000 frt, 400 frt lakbér és 500 frt tiszti pótlék; alügyész 1000 frt, 300 frt lakbér és 300 frt tiszti pótlék, - II. Fizesetek a vidéken: Törvényeski előnk 2400 frt és 300 frt lakbér; törvényeski előnk 1500 frt és 200 frt, - járásbíró 1500 frt és 200 frt, - aljárásbíró 1000 frt és 200 frt, - törvényeski jegyző 900 frt és 150 frt, - II. osztályú 800 frt és 150 frt, - iradaigazgató 900 frt és 150 frt, - II. osztályú 800 frt és 150 frt, - telekkönyvező 1000 frt és 200 frt, - II. oszt. 400 frt és 200 frt, - III. oszt. 800 frt és 200 frt, - segédtelekkönyvező 700 frt és 100 frt, - II. oszt. 600 frt és 100 frt, - iradatvisz 700 frt és 100 frt, - II. oszt. 600 frt és 100 frt, - irók 500 frt és 100 frt, - fogház-felügyelő 500 frt, - szolga 350 frt és 40 frt, - II. oszt. 300 frt és 40 frt, - szolgasegéd 240 frt és 40 frt, - rabfelfüggető 300 frt és 40 frt, - börtönőr 240 frt és 40 frt, - lakbér; kir. ügyész 1500 frt, 200 frt lakbér és 300 frt tiszti pótlék; alügyész 1000 frt, 200 frt lakbér és 300 frt tiszti pótlék. - A további módosítványokat holnap közöljük.

Ugy halatsszik, hogy Pestmegyének főispánja gróf Zichy Viktor lesz.

Mellett anyám a viharok hallgatnak, s a zivatar tova száll. - Te reméled, és én hiszem, hogy nyugodalomban fogsz élni, ha a teama csekély kárpótolás, hogy gyermekem leszek, megelégedel.

Ha az nem lennék, akkor nagyon haládot lennék irántad; te bátorsággal üntél belém szeretetlenségemben, s te mátfog fogva oltalmazom leszed; többet már nem is kívánhattam volna.

Az akarok lenni gyermekem. Majd fölkeressük együtt az öreg Emundost; s ha a mint valószínű, nem akar vagy nem tud erről semmit sem tenni, te nálam maradsz, és én saját gyermekem gyászát tekintelek.

Koszorúom anyám; mi nyugalmasan, boldogan fogok együtt élni. - Egy noverem van Angliában, kinek legkisebbik leányát magamnak akartam venni; azonban a szülők nem tudtak gyermektől megvásárolni, s így a leányka otthon maradt. Az ő helyét te foglald el, igen, te nevetem fogod viselni; ne feledd tehát hogy te mátfogva Bark Ingegerd vagy.

Édes, szeretted ki anyám! - A hölgy szenvedélyesen megélelte az aggnót. - Ideje lemenünk; az utolsó napsgár is letért már, s a fedélzetem hívós lesz; s tengeri érettségem mint a szárazföldi, - szült az öreg

Az elsőfolyamodású bíróságok kérdése a kormány és jobboldal kegyelméből eljutott azon stadiumba, hol megoldhatnánk vált. Elzárkóz a kérdés sikeres elmozdítása elől is az utat. A Deak-párt szombati konferenciáján, melyben név szerint szavazással constatuáltot, vajon számíthat-e a szöveghez többesége, 261 szavazattal I ellen határozta meg, hogy a miniszternek általános és a 25-ös bizottság munkálata által sem korlátolt felhatalmazás adandó. A javaslat ellen csak Zsedényi, Urányi és Házsmán szóltak, de Deak felszólalása után ők is megadták magukat. Tegyen tehát a miniszter tetszése és belátása szerint. Ily kérdésben, ennyi discretionális hatalommal alkotmányos miniszter még nem rendelkezik soha és sehál, normalis viszonyok között. Hogy mino eljárás ez, azt habár röviden is kimeletem, elmondok máskor, ma tehát csak a legtekintélyesebb jobboldali magyar lap, a "Pesti Napló" néhány megjegyzését idézzük, mint a mely sokkal találatosabban szól a kormány és párta eljárásáról, mint bármily kimeletem ellenzéki felszólalás lehetne. Mitán a "Napló" ostromozta volna a kormányt a kiegészítés eljárást, csodáljuk, hogy nota a kérdést, nem tapintat s az államférfiúi routine, habár szerény adagával is meg lehetett volna oldani, a kormány elveti a 25-ös munkálata, melyen a ház legtekintélyesebb tagjai hétégek fáradoztak, s eljárásával, - mely "oly megváratlanul minőségű, - hogy az ember majdnem holmi machiavelikususság cselekedtet lát benne", saját pártjait is a legnagyobb zavarba hozza. A "Napló" szerint a jobboldal nem gondolhat arra, hogy "az eset feletti véleményének megfelelő kifejezést adjon" - mert a kiegészítés tartandó szem előtt, s az, hogy a kormányt szavazandó bizalmatlanság alkalmánválságát is idéz elő. A "Napló" azonban felszólítja a Deak-kört, hogy "ilyenné gazdálkodásnak háttér szajjon", s figyelmezteti a kormányt, hogy "bármily módokat mellet fog csoportosulni is a többség, azt csak a kényszerhelyzet az úgy körül szerepre kerüljön egészen más jellegű politikai okok fogják eredményezni". Ismétéljük, hogy a "Napló", a többség főközlönye beszél így. - Mi csak annyit teszünk hozzá, miszerint sajnos, hogy nincs pénzünk intézményeinkre a quota, nincs idők tárgyalásokra a parlament jogokat megnyirbáló delegátó, s nincs módunk a kormányt helyes irányba terelni a kiegészítés miatt, melynek deledgetése közben minden lényeges érdekünk el kell hagyniunk.

A galicziai resolucióknak a reichsrathban történt előterjesztése következtében a "Politik", mitán kijelentette volna, hogy a Galicziának adandó concessiók ellen előleg nincs kifogása, és tiltakozott volna az ellen, hogy csak Galiczia részesüljön a közös ügyek kiegészítésében, hasonló eljárást követel Csehország számára is, és így folytatja: A kormányt végre be kell látni a cseh konaromatományok jelöltségét, hogy a szerint cselekedjék. Tudja meg a kormány, s ne legyen kétsége felette, hogy a dolgok jelen stadiumában, a Galiczia irányában követelt egyoldali eljárása által a cseh nép és cseh államjogi párttal szemben állás lényegesen megváltozott, s mert a cseh nép a kormányt ezen eljárásának irányát rá nézve ellenségesnek vagy legalább is kihívónak kell hogy tekintse, kénytelen a kormányval szemben hasonló állást foglalni; a "Politik" e kijelentése semmi újat sem tartalmaz, mert hogy a cseh oppositio a Galicziának tett engedmények nem lehet megnyereni, az természetesen, de természetesen az is, hogy míg a praet "közvetlen külpolitikájának nyomása alatt áll, s igényi érvényesítését igazgat, fenyegetések, nem pedig hígságot megfontolással készítet s a politikai helyzetet szem előtt tartó programot által akarja kivívni, egyetlen osztrák kormány sem veheti fel a sikerre való kilátással való alkudozást. Mostani oppositiojuk tehát legelőbb is meoldó, nem szölvá egyéb gyarlóságairól.

Külföld. - Franciaország. Párisból május 6. ról írják: Ugy látszik, a versaillesi kormány hívjával van egy oly férfiak, ki a Páris elleni hadi műveleteket vezetni tudná, ki a kellő pénzben elég erélyvel és elhatározással bírna az elhatározás lépés megvételére. A midőn a Franciaországra nézve oly emlékeztetés és oly vélekedés márcz. 18-án Vnói tábornok a legnagyobb sietésselg távozott Párisból a hadsereggel, ezáltal módon a déli erődökön a felkelők számára jelentékeny mennyiségű fegyver, ágyú és löszekészletet hagyott vissza. Ha akkor legalább

Asszony, s anyai gondnal burkolód be a leányt nyakendőjébe. - Hagyj még itt időzőm; oly jól érzem itt magamat; itt főt minden oly szép, a gondolatok oly könnyen ropálnak ki innen ama világba, ahol azok laknak, kik előttünk költöznek oda el. Engedd, hogy még egy óráskát tölthessek itt. - Nem, te könnyen meghúlnod. - Ne utasítsd kérék, első kérelmemet vissza. - Már látom, hogy engednem kell, bármily következménye legyen is engedékenységemnek, válasszot Barkót szelid mosolylyal, és saját haját is nyakába vette a hölgynek. - De aztán nem maradj itt sokáig, mert nyugtalan leszek és erővel foglak innen levinni.

Mihály Ingegerd egyedül volt, ábrándjaiba merült; de ahelyett, hogy mint előbb mosolylyal arccal tekintett volna ki a roppant vízterületre, a hullámokon nyugtatás szemét, melyeket a gözös kerekék hánnytak. - Vajjon ki lehet ez ifjú? Miért kerül ő engem? Megmenté életemet s azután nem török többé velem. Bármily irányt vegyének gondolataim, mindig csak ő réá térnek azok vissza. Csak legalább megmentőm nevé tudhatnám meg, hogy azt örökké hálás emlékezetben tartsam. Ki saját életet kockázza teszi, hogy embertársát meg-

menthesse, annak bátor, nemeslelkű férfinak kell lennie. És miért volt épen ő az, a ki engem mentett? Hiszen ő y sokan állottak a parton! Miért kellett életét veszélyeztetni, és miért nem szemből ő közönynyel egy emberi lénynek ki-múltát? ... Hjalmar, azt hívén, hogy ily késő órában egyedül élvezheti majd az úde léget, odahagyta szobáját; gondolatba merülve, ment föl a fedélzetre, hol Ingegerd ült, a nélkül, hogy előleg észre vette volna. Egész nap a kedves szülőföldön, hazáján, szeretett rokonain járt az esze; itt s gondolatának ujra szabad folyást akart engedni, - de hiábál folyást halvány arcza szűlt törté a leányka lebegett szeme előtt, kit ő a halál torkából ragadt ki. Bármennyire egykezett is e képet lelkéből kitörülni, nem sikerült ez, mindig lelké előtt lebegett a hölgy alakja.

Miféle töprengés ez? Istenemre, nem ismerem magamra! Hiszen nem is elozor történt már, hogy valakit a tengerből kimenttettem. - De ily gyönyörű leányt előzör nem mentettél ki! - suttoga egy benső hang lelkében. - De hát mit evelődés én azon, hogy a hölgy szép; van nekem hova gondolnom, és én nem is akarok ezen törődni. (Folytatás következik.)

menthesse, annak bátor, nemeslelkű férfinak kell lennie. És miért volt épen ő az, a ki engem mentett? Hiszen ő y sokan állottak a parton! Miért kellett életét veszélyeztetni, és miért nem szemből ő közönynyel egy emberi lénynek ki-múltát? ... Hjalmar, azt hívén, hogy ily késő órában egyedül élvezheti majd az úde léget, odahagyta szobáját; gondolatba merülve, ment föl a fedélzetre, hol Ingegerd ült, a nélkül, hogy előleg észre vette volna. Egész nap a kedves szülőföldön, hazáján, szeretett rokonain járt az esze; itt s gondolatának ujra szabad folyást akart engedni, - de hiábál folyást halvány arcza szűlt törté a leányka lebegett szeme előtt, kit ő a halál torkából ragadt ki. Bármennyire egykezett is e képet lelkéből kitörülni, nem sikerült ez, mindig lelké előtt lebegett a hölgy alakja.

Miféle töprengés ez? Istenemre, nem ismerem magamra! Hiszen nem is elozor történt már, hogy valakit a tengerből kimenttettem. - De ily gyönyörű leányt előzör nem mentettél ki! - suttoga egy benső hang lelkében. - De hát mit evelődés én azon, hogy a hölgy szép; van nekem hova gondolnom, és én nem is akarok ezen törődni. (Folytatás következik.)

menthesse, annak bátor, nemeslelkű férfinak kell lennie. És miért volt épen ő az, a ki engem mentett? Hiszen ő y sokan állottak a parton! Miért kellett életét veszélyeztetni, és miért nem szemből ő közönynyel egy emberi lénynek ki-múltát? ... Hjalmar, azt hívén, hogy ily késő órában egyedül élvezheti majd az úde léget, odahagyta szobáját; gondolatba merülve, ment föl a fedélzetre, hol Ingegerd ült, a nélkül, hogy előleg észre vette volna. Egész nap a kedves szülőföldön, hazáján, szeretett rokonain járt az esze; itt s gondolatának ujra szabad folyást akart engedni, - de hiábál folyást halvány arcza szűlt törté a leányka lebegett szeme előtt, kit ő a halál torkából ragadt ki. Bármennyire egykezett is e képet lelkéből kitörülni, nem sikerült ez, mindig lelké előtt lebegett a hölgy alakja.

Miféle töprengés ez? Istenemre, nem ismerem magamra! Hiszen nem is elozor történt már, hogy valakit a tengerből kimenttettem. - De ily gyönyörű leányt előzör nem mentettél ki! - suttoga egy benső hang lelkében. - De hát mit evelődés én azon, hogy a hölgy szép; van nekem hova gondolnom, és én nem is akarok ezen törődni. (Folytatás következik.)

menthesse, annak bátor, nemeslelkű férfinak kell lennie. És miért volt épen ő az, a ki engem mentett? Hiszen ő y sokan állottak a parton! Miért kellett életét veszélyeztetni, és miért nem szemből ő közönynyel egy emberi lénynek ki-múltát? ... Hjalmar, azt hívén, hogy ily késő órában egyedül élvezheti majd az úde léget, odahagyta szobáját; gondolatba merülve, ment föl a fedélzetre, hol Ingegerd ült, a nélkül, hogy előleg észre vette volna. Egész nap a kedves szülőföldön, hazáján, szeretett rokonain járt az esze; itt s gondolatának ujra szabad folyást akart engedni, - de hiábál folyást halvány arcza szűlt törté a leányka lebegett szeme előtt, kit ő a halál torkából ragadt ki. Bármennyire egykezett is e képet lelkéből kitörülni, nem sikerült ez, mindig lelké előtt lebegett a hölgy alakja.

Miféle töprengés ez? Istenemre, nem ismerem magamra! Hiszen nem is elozor történt már, hogy valakit a tengerből kimenttettem. - De ily gyönyörű leányt előzör nem mentettél ki! - suttoga egy benső hang lelkében. - De hát mit evelődés én azon, hogy a hölgy szép; van nekem hova gondolnom, és én nem is akarok ezen törődni. (Folytatás következik.)

menthesse, annak bátor, nemeslelkű férfinak kell lennie. És miért volt épen ő az, a ki engem mentett? Hiszen ő y sokan állottak a parton! Miért kellett életét veszélyeztetni, és miért nem szemből ő közönynyel egy emberi lénynek ki-múltát? ... Hjalmar, azt hívén, hogy ily késő órában egyedül élvezheti majd az úde léget, odahagyta szobáját; gondolatba merülve, ment föl a fedélzetre, hol Ingegerd ült, a nélkül, hogy előleg észre vette volna. Egész nap a kedves szülőföldön, hazáján, szeretett rokonain járt az esze; itt s gondolatának ujra szabad folyást akart engedni, - de hiábál folyást halvány arcza szűlt törté a leányka lebegett szeme előtt, kit ő a halál torkából ragadt ki. Bármennyire egykezett is e képet lelkéből kitörülni, nem sikerült ez, mindig lelké előtt lebegett a hölgy alakja.

Miféle töprengés ez? Istenemre, nem ismerem magamra! Hiszen nem is elozor történt már, hogy valakit a tengerből kimenttettem. - De ily gyönyörű leányt előzör nem mentettél ki! - suttoga egy benső hang lelkében. - De hát mit evelődés én azon, hogy a hölgy szép; van nekem hova gondolnom, és én nem is akarok ezen törődni. (Folytatás következik.)

menthesse, annak bátor, nemeslelkű férfinak kell lennie. És miért volt épen ő az, a ki engem mentett? Hiszen ő y sokan állottak a parton! Miért kellett életét veszélyeztetni, és miért nem szemből ő közönynyel egy emberi lénynek ki-múltát? ... Hjalmar, azt hívén, hogy ily késő órában egyedül élvezheti majd az úde léget, odahagyta szobáját; gondolatba merülve, ment föl a fedélzetre, hol Ingegerd ült, a nélkül, hogy előleg észre vette volna. Egész nap a kedves szülőföldön, hazáján, szeretett rokonain járt az esze; itt s gondolatának ujra szabad folyást akart engedni, - de hiábál folyást halvány arcza szűlt törté a leányka lebegett szeme előtt, kit ő a halál torkából ragadt ki. Bármennyire egykezett is e képet lelkéből kitörülni, nem sikerült ez, mindig lelké előtt lebegett a hölgy alakja.

Miféle töprengés ez? Istenemre, nem ismerem magamra! Hiszen nem is elozor történt már, hogy valakit a tengerből kimenttettem. - De ily gyönyörű leányt előzör nem mentettél ki! - suttoga egy benső hang lelkében. - De hát mit evelődés én azon, hogy a hölgy szép; van nekem hova gondolnom, és én nem is akarok ezen törődni. (Folytatás következik.)

Asszony, s anyai gondnal burkolód be a leányt nyakendőjébe. - Hagyj még itt időzőm; oly jól érzem itt magamat; itt főt minden oly szép, a gondolatok oly könnyen ropálnak ki innen ama világba, ahol azok laknak, kik előttünk költöznek oda el. Engedd, hogy még egy óráskát tölthessek itt. - Nem, te könnyen meghúlnod. - Ne utasítsd kérék, első kérelmemet vissza. - Már látom, hogy engednem kell, bármily következménye legyen is engedékenységemnek, válasszot Barkót szelid mosolylyal, és saját haját is nyakába vette a hölgynek. - De aztán nem maradj itt sokáig, mert nyugtalan leszek és erővel foglak innen levinni.

Mihály Ingegerd egyedül volt, ábrándjaiba merült; de ahelyett, hogy mint előbb mosolylyal arccal tekintett volna ki a roppant vízterületre, a hullámokon nyugtatás szemét, melyeket a gözös kerekék hánnytak. - Vajjon ki lehet ez ifjú? Miért kerül ő engem? Megmenté életemet s azután nem török többé velem. Bármily irányt vegyének gondolataim, mindig csak ő réá térnek azok vissza. Csak legalább megmentőm nevé tudhatnám meg, hogy azt örökké hálás emlékezetben tartsam. Ki saját életet kockázza teszi, hogy embertársát meg-

menthesse, annak bátor, nemeslelkű férfinak kell lennie. És miért volt épen ő az, a ki engem mentett? Hiszen ő y sokan állottak a parton! Miért kellett életét veszélyeztetni, és miért nem szemből ő közönynyel egy emberi lénynek ki-múltát? ... Hjalmar, azt hívén, hogy ily késő órában egyedül élvezheti majd az úde léget, odahagyta szobáját; gondolatba merülve, ment föl a fedélzetre, hol Ingegerd ült, a nélkül, hogy előleg észre vette volna. Egész nap a kedves szülőföldön, hazáján, szeretett rokonain járt az esze; itt s gondolatának ujra szabad folyást akart engedni, - de hiábál folyást halvány arcza szűlt törté a leányka lebegett szeme előtt, kit ő a halál torkából ragadt ki. Bármennyire egykezett is e képet lelkéből kitörülni, nem sikerült ez, mindig lelké előtt lebegett a hölgy alakja.

Miféle töprengés ez? Istenemre, nem ismerem magamra! Hiszen nem is elozor történt már, hogy valakit a tengerből kimenttettem. - De ily gyönyörű leányt előzör nem mentettél ki! - suttoga egy benső hang lelkében. - De hát mit evelődés én azon, hogy a hölgy szép; van nekem hova gondolnom, és én nem is akarok ezen törődni. (Folytatás következik.)

menthesse, annak bátor, nemeslelkű férfinak kell lennie. És miért volt épen ő az, a ki engem mentett? Hiszen ő y sokan állottak a parton! Miért kellett életét veszélyeztetni, és miért nem szemből ő közönynyel egy emberi lénynek ki-múltát? ... Hjalmar, azt hívén, hogy ily késő órában egyedül élvezheti majd az úde léget, odahagyta szobáját; gondolatba merülve, ment föl a fedélzetre, hol Ingegerd ült, a nélkül, hogy előleg észre vette volna. Egész nap a kedves szülőföldön, hazáján, szeretett rokonain járt az esze; itt s gondolatának ujra szabad folyást akart engedni, - de hiábál folyást halvány arcza szűlt törté a leányka lebegett szeme előtt, kit ő a halál torkából ragadt ki. Bármennyire egykezett is e képet lelkéből kitörülni, nem sikerült ez, mindig lelké előtt lebegett a hölgy alakja.

Miféle töprengés ez? Istenemre, nem ismerem magamra! Hiszen nem is elozor történt már, hogy valakit a tengerből kimenttettem. - De ily gyönyörű leányt előzör nem mentettél ki! - suttoga egy benső hang lelkében. - De hát mit evelődés én azon, hogy a hölgy szép; van nekem hova gondolnom, és én nem is akarok ezen törődni. (Folytatás következik.)

menthesse, annak bátor, nemeslelkű férfinak kell lennie. És miért volt épen ő az, a ki engem mentett? Hiszen ő y sokan állottak a parton! Miért kellett életét veszélyeztetni, és miért nem szemből ő közönynyel egy emberi lénynek ki-múltát? ... Hjalmar, azt hívén, hogy ily késő órában egyedül élvezheti majd az úde léget, odahagyta szobáját; gondolatba merülve, ment föl a fedélzetre, hol Ingegerd ült, a nélkül, hogy előleg észre vette volna. Egész nap a kedves szülőföldön, hazáján, szeretett rokonain járt az esze; itt s gondolatának ujra szabad folyást akart engedni, - de hiábál folyást halvány arcza szűlt törté a leányka lebegett szeme előtt, kit ő a halál torkából ragadt ki. Bármennyire egykezett is e képet lelkéből kitörülni, nem sikerült ez, mindig lelké előtt lebegett a hölgy alakja.

Miféle töprengés ez? Istenemre, nem ismerem magamra! Hiszen nem is elozor történt már, hogy valakit a tengerből kimenttettem. - De ily gyönyörű leányt előzör nem mentettél ki! - suttoga egy benső hang lelkében. - De hát mit evelődés én azon, hogy a hölgy szép; van nekem hova gondolnom, és én nem is akarok ezen törődni. (Folytatás következik.)

menthesse, annak bátor, nemeslelkű férfinak kell lennie. És miért volt épen ő az, a ki engem mentett? Hiszen ő y sokan állottak a parton! Miért kellett életét veszélyeztetni, és miért nem szemből ő közönynyel egy emberi lénynek ki-múltát? ... Hjalmar, azt hívén, hogy ily késő órában egyedül élvezheti majd az úde léget, odahagyta szobáját; gondolatba merülve, ment föl a fedélzetre, hol Ingegerd ült, a nélkül, hogy előleg észre vette volna. Egész nap a kedves szülőföldön, hazáján, szeretett rokonain járt az esze; itt s gondolatának ujra szabad folyást akart engedni, - de hiábál folyást halvány arcza szűlt törté a leányka lebegett szeme előtt, kit ő a halál torkából ragadt ki. Bármennyire egykezett is e képet lelkéből kitörülni, nem sikerült ez, mindig lelké előtt lebegett a hölgy alakja.

Miféle töprengés ez? Istenemre, nem ismerem magamra! Hiszen nem is elozor történt már, hogy valakit a tengerből kimenttettem. - De ily gyönyörű leányt előzör nem mentettél ki! - suttoga egy benső hang lelkében. - De hát mit evelődés én azon, hogy a hölgy szép; van nekem hova gondolnom, és én nem is akarok ezen törődni. (Folytatás következik.)

menthesse, annak bátor, nemeslelkű férfinak kell lennie. És miért volt épen ő az, a ki engem mentett? Hiszen ő y sokan állottak a parton! Miért kellett életét veszélyeztetni, és miért nem szemből ő közönynyel egy emberi lénynek ki-múltát? ... Hjal

